

سرشناسه	دهکردی، فاطمه، ۱۳۴۱ -
عنوان و نام پدیدآور	زندگانی حضرت امام رضا (ع) گوهر هشتم : همراه با داستانی پندآموز / نویسنده فاطمه دهکردی.
مشخصات نشر	تهران: آثار سخن، ۱۳۹۳
مشخصات ظاهری	۲۰۲ ص.
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۹۴۶۴۵-۹-۳
وضعیت تالیف	تألیف
موضوع	علی بن موسی (ع)، امام هشتم، ۱۵۳؟ - ۲۰۳ق. -- سرگذشتنامه
موضوع	علی بن موسی (ع)، امام هشتم، ۱۵۳؟ - ۲۰۳ق. -- داستان
رده بندی کنگر	۳۹۳-۹۰۹/۹۷۴۷ BP
رده بندی دیویی	۲۹۷
شماره کتابشناسی ملی	۳۰۰۴۵

انتشارات آثار سخن

نام کتاب: زندگانی حضرت امام رضا (ع): گوهر هشتم همراه با داستانی پندآموز

مؤلف: فاطمه دهکردی

ناشر: آثار سخن

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۳

تیراژ: ۵۰۰

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۶۴۵-۹-۳

قیمت: ۱۳۰۰۰ تومان

تهران، خ ری کوچه دردار کوچه اعتماد پلاک ۱۲

تلفن: ۰۹۱۲۱۸۳۵۷۰۰-۳۳۵۴۱۴۸۴

فهرست

۷	 مقدمه
۹	 پیشگفتار
۱۱	 فصل اول: قدم به سرزمین عشق
۱۹	 فصل دوم: تولد امام رضا(ع)
۲۲	 همسر امام
۲۳	 تولد حضرت معصومه(س)
۲۵	 چرا لقب رضا را به ایشان دادند
۲۶	 دعایی برای همه روزها
۲۷	 اخلاق و رفتار امام رضا(ع)
۲۸	 تنها فرزند امام رضا(ع)
۳۱	 احمد بن موسی(ع) شاهچراغ
۳۲	 کرامتی از امام
۳۴	 در زندان هارون الرشید
۳۷	 داستانی از شهردار مجوسی
۴۰	 پندهایی عبرت آموز از پیامبر رحمت

۴۶	کینه تمام نشدنی مامون لعین
۵۱	فصل سوم: ناامیدی
۵۹	فصل چهارم: مقام ائمه
۶۰	پندی که باید به گوش جان خرید
۶۸	آن نوازش حسنه و سیئه برای انسان
۶۹	فرشتان رحمت و نبی و امام
۶۹	مطاع آیت بتر از دنیا
۷۱	در هر زمان باید به خدا تکیه کرد
۷۲	معنای آیاتی از قرآن از زبان امام
۷۴	بغض علی (ع)
۷۸	فلسفه سجده شکر
۷۹	چرا امام را ضامن آهو می نامند!
۸۱	درخواست مامون از امام (ع) برای رفتن به سران
۸۸	پیشگویی امام (ع)
۹۲	فصل پنجم: سرگذشت مصطفی
۹۸	فصل ششم: ماجرای ولایتعهدی امام (ع)
۱۰۰	بعد از ولایتعهدی
	سخنی در معنای «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ»
۱۱۵	ورود حضرت معصومه به قم
۱۱۸	دعبل شاعری که عاشق امام بود
۱۲۴	نماز روز عید
۱۳۳	عقاید خالص و صحیح اسلام از زبان امام (ع)

۱۳۹	فصل هفتم: کورسوی امید
۱۴۷	فصل هشتم: ادعای دروغ یک زن
۱۴۹	ایراد مردم به امام رضا (ع) بخاطر پذیرفتن ولایتعهدی
۱۵۱	داستان ازدواج حضرت زهرا(س) از زبان امام (ع)
۱۵۴	سجای امام رضا (ع)
۱۵۸	ما که امام (ع) در حق مامون کرد
۱۶۰	سخنی از حضرت امام رضا (ع)
۱۶۱	جانشین امام رضا (ع)
۱۶۳	علت شهادت امام رضا (ع)
۱۶۶	پیشگویی از شهادت امام رضا (ع)
۱۶۸	شهادت امام (ع)
۱۷۵	ماجرای بعد از شهادت امام (ع)
۱۷۹	زیارتی از آن بزرگوار برای جمیع ائمه معصومین
۱۸۰	معجزاتی بعد از شهادت امام رضا (ع)
۱۸۷	فصل نهم: دیدار او کمتر از معجزه نبود
۱۹۹	فهرست منابعی که از آنها استفاده شده

مقدمه

به آفتاب گفتم از کسی بگو که بهترین زمین است، گفت او. گفتم
کسی که دای تعالی بسیار دوستش دارد، گفت او. گفتم کسی که
او را یاد کرده، گفت او. گفتم کسی که علی فرزندش
خوانده، گفت او. گفتم کسی که در سخت ترین لحظاتم دستم را میگیرد
گفت او. گفتم کسی که من ندیده دوستش دارم، گفت او. گفتم او
کیست که عشق مصطفی را دوست دارد؟ گفت او. گفتم او کیست که در
غربت و تنها به شهادت می رسد تا لب لایب الغریبا به او اطلاق شود،
گفت او. گفتم او کیست که به رب الحوائج است و خودش با
گوشه چشمی عالمی را زیرورو می کند، گفت او. گفتم او کیست که
زمین و زمان بوجودش افتخار می کنند و مایه سجده اش؟ گفت او.
گفتم او کیست که کبوتران حرمش اینقدر حرمش را می آرزو کنند؟ گفت او.

گفتم پس او همان کسی ست که وقتی به گنبد خورشید نگاه می کنم
اشک از دیده فرو می ریزم زیرا می دانم او مرا دعوت کرده است تا گره
ام بگشاید و گنه کار غربی مانند مرا دست پر به دیارم بازگرداند.
پس ای عزیزم... ای نور دیده کاظم (ع) و ای عشق جواد (ع) ای نور
عاجزانه می خواهم تا این حقیر سراپا تفصیر را در زمره دوستان قرار
دهی تا دشمن دین بداند چقدر رئوفی که به گناه کاران هم نظر می کنی.
... آمین یا رب العالمین.....

پیشگفتار

بعد از قرآن کریم، بهترین مانده معنوی آسمانی که انسانها را بر
جوانمردی، نعمت هدایت خود گرد می‌آورد، و خوراک روح و روان
انسان را سیراب می‌کند، دانشهای غیبی و ماورائی فراهم می‌سازد، همانا
احادیث است. این پیشوایان معصوم علیهم السلام است. دانش اسلامی
آن است که در محضر «قرآن و حدیث» بچرخد، و شناخت اسلام،
چیزی جز شناخت «قرآن و حدیث» با درایت کامل آن دو، نمی‌تواند
باشد.

آنکه مدعی تبعیت از کتب است، بناچار باید سیره و سنت و
سخن مصطفی صلی الله علیه و اله را نیز بپذیرد. زیرا حجیت سنت،
مأخوذ از فتوای قرآن است، آنجا که می‌فرماید: «وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ
لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ». (سوره نحل آیه ۴۴)

یعنی: «قرآن را به تو نازل کردیم، تا برای مردم آنچه را که به
ایشان نازل شده است توضیح دهی، و امید که آنان بیندیشند». در این
آیه، مقام پیامبر، «مقام تبیین و توضیح و تشریح جزئیات وحی الهی»
است. در آیه دیگر قبول و پذیرفتن اوامر و نواهی رسول خدا و پیروی
همه واجب و لازم دانسته است.

ما آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَ مَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا. (سوره حشر آیه ۷)
یعنی آنچه پیامبر به شما داد، آن را بگیرید و از آنچه شما را باز
داشت، باز ایستید.

بنا بر این، وحیی که به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله شده دو قسم است: یک قسم آن کتبی یعنی نوشته شده و مدوّن، از جانب خداست که نامش «قرآن» است؛ قسم دیگر وحی شفاهی است یعنی «مجموعه علوم و دانشی که خداوند به پیامبر داده» و او آن را در کتاب آسمانی و عبارات خود ریخته تا کتاب خدا را تبیین و تفسیر کند و وحی را برای مردم توضیح دهد. آیه شریفه مَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (سوره نجم آیه ۴)

از سر هوس سخن نمی گوید، این سخن بجز وحیی که وحی می شود نیست. گویای خداست که وحی، شامل قرآن و علوم پیامبر هر دو می شود.